

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové, soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **AGROPODNIK KRKONOŠE, s. r. o.**, se sídlem Harrachov 14, IČ 28791100, zast. Mgr. Tomášem Kaplanem, advokátem, sídlem Římská 104/14, Praha 2, proti žalovanému: **Státní zemědělský intervenční fond**, sídlem Praha 1, Ve Smečkách 33, o žalobě proti rozhodnutí regionálního odboru Státního zemědělského intervenčního fondu v Hradci Králové ze dne 15.3.2013 č.j. SZIF/2013/0078968

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá a věc se postupuje Ministerstvu zemědělství.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 1.000,- Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení, k rukám Mgr. Tomáše Kaplana, advokáta.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá přezkoumání rozhodnutí regionálního odboru Státního zemědělského intervenčního fondu v Hradci Králové ze dne 15.3.2013, č.j. SZIF/2013/0079020, o ukončení administrace žádosti žalobce v rámci Programu rozvoje venkova z důvodu porušení Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty Programu rozvoje venkova (dále jen Pravidla). Žalobce uvedl, že proti žalobou napadenému rozhodnutí není přípustný opravný prostředek, neboť dle části A. odst. 3 písm. b) Pravidel, se na poskytování dotací nevztahuje správní řád. K tomu soud konstatuje, že u rozhodnutí žalovaného absentuje jakékoliv poučení o opravném prostředku.

Soud posoudil, zda jsou v dané věci splněny veškeré podmínky řízení dle s.ř.s.

Žalovaný byl založen zákonem č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu. Dle § 11 odst. 1, 2 zákona žalovaný poskytuje dotace v souladu s tímto zákonem, zákonem o zemědělství, nařízeními vlády vydanými k jejich provedení a podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství upravujících financování společné zemědělské politiky. Při rozhodování o poskytování dotací má Fond postavení orgánu veřejné správy.

Dle § 1 odst. 2 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu žalovaný v souladu s právními předpisy, právem Evropských společenství a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, krom jiného:

- a) rozhoduje o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace,
- l) provádí programy strukturální podpory podle zvláštního právního předpisu a Program rozvoje venkova podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství

upravujícího podpory pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova.

V dané věci není zcela jednoznačné, zda rozhodování o žádosti o dotaci z Programu rozvoje venkova je činnost dle písm. a) odst. 2 § 1 zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu nebo dle písm. l) téhož ustanovení. Poznámka pod čarou u § 1 odst. 2 písm. a) zákona odkazuje na definici dotace dle § 3 písm. a) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, dle kterého jsou dotací pouze peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel. Dle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o rozpočtových pravidlech je Národní fond souhrn peněžních prostředků, které svěřuje Evropské unie České republice k realizaci programů nebo projektů spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie. Program rozvoje venkova je financován z prostředků Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova na období, tedy Národního fondu, jde tak o dotaci ve smyslu zákona o rozpočtových pravidlech i zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Pro další úvahy není rozhodné, zda rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova je rozhodováním o poskytnutí dotace nebo prováděním programů strukturální podpory, v obou případech, jak dále uvedeno, je nutné na postup žalovaného aplikovat správní řád. Soud však má za to, že rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace z Programu rozvoje venkova je rozhodováním o poskytnutí dotace, neboť je o rozhodování o žádosti o poskytnutí dotace, jak shodně uvádí pravidla.

Dle § 13a zákona se na rozhodování podle tohoto zákona vztahuje správní řád, nestanoví-li tento zákon jinak. Dle § 11 odst. 3 se na řízení o poskytnutí dotace a rozhodování v něm se nevztahují lhůty pro vydání rozhodnutí, ustanovení o povinnosti umožnit účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ustanovení o vyznění účastníků řízení o provádění důkazů mimo ústní jednání, ustanovení o provedení záznamu o provedení důkazu listinou a ustanovení o vydání usnesení při provádění důkazu ohledáním věci na místě podle správního řádu.

Není tak pochyb o tom, že činnost žalovaného v oblasti poskytování dotací v rámci Programu rozvoje venkova nemá charakter občanskoprávních, obchodněprávních či pracovněprávních úkonů. Samotný zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu uvádí veřejnoprávní povahu žalobce (§ 11 odst. 2) i samotného řízení (§§ 13a, 11 odst. 3). Vychází pouze z ustanovení zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu (§§ 13a, 11 odst. 2, 3) lze mít za to, že v řízení o poskytnutí dotace je žalovaný povinen vydat rozhodnutí, proti kterému je přípustný opravný prostředek, neboť zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu nestanoví jinak (srovnej § 81 odst. 1 s.ř.).

Dle části A odst. 3 písm. b) Pravidel č.j. 154936/2012-MZE-14112, se na poskytování dotací nevztahuje správní řád. Ministerstvo zemědělství tak v rozporu se zákonem o Státním zemědělském intervenčním fondu vyňalo část rozhodovací činnosti žalovaného z režimu správního řádu. Ministerstvo zemědělství, resp. žalovaný, jako správní orgán však není oprávněn stanovit si mimo zákonnou procesní úpravu upravující jeho činnost vlastní opravné prostředky proti svým rozhodnutím a způsob jejich vyřízení. K vyloučení aplikace správního řádu může dojít pouze zákonnou cestou. Skutečnost, že žalovaný v Pravidlech o poskytování dotací dotace na projekty Programu rozvoje venkova uvedl, že se na poskytování předmětných dotací nevztahuje s.ř., není pro posouzení aplikace správního řádu na činnost žalovaného relevantní. Ustanovení § 11 odst. 3 zákona o Státním zemědělském intervenčním

fondy taxativně stanoví rozsah výluky z působnosti správního řádu a to pouze v rozsahu zde uvedeného.

Rozhodnutí žalovaného o ukončení administrace žádosti žalobce v rámci Programu rozvoje venkova z důvodu porušení Pravidel je správním rozhodnutím o zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace bez ohledu na vícevrstevný proces posouzení žádosti o dotace a její poskytnutí dle bodu 5 a 6 části A Pravidel, proti kterému je dle názoru soudu přípustný opravný prostředek dle § 81 odst. 1 s.ř.

Shodný závěr by platil i tehdy, pokud by soud dovodil, že napadený postup žalovaného naplňuje definici dle § 1 odst. 2 písm. l) zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu o provádění programu strukturální podpory. Žalovaný a žadatel o dotaci Programu rozvoje venkova nemají rovné postavení, žalovaný vystupuje jako nadřazený subjekt a o přidělení či nepřidělení dotace sám vrchnostensky rozhoduje. Jedná se tak o veřejnoprávní vztah, na který se obecně vztahuje správní řád (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 22/2011-64), nehledě na výslovný odkaz ust. § 13a zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu.

Jelikož proti žalobou napadenému rozhodnutí je přípustný opravný prostředek, a to odvolání, přičemž žalovaný žalobce nepoučil o opravném prostředku, tedy ve smyslu § 46 odst. 5 s.ř.s. jej nesprávně poučil o nepřípustnosti opravného prostředku, soud dle § 46 odst. 5 s.ř.s. žalobu odmítl a věc postoupil k vyřízení opravného prostředku (zde označeného jako žaloba dle s.ř.s.) správnímu orgánu tomu příslušnému, Ministerstvu zemědělství, dle § 9a písm. a) zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu.

Soud před vydáním rozhodnutí poskytl žalovanému možnost, aby se vyjádřil k věcné projednatelnosti žaloby ve správním soudnictví. Žalovaný vyjádřil názor, že jeho činnost v daném případě neprobíhá a nemá probíhat v režimu správního řízení a v tomto ohledu poukázal především na Pravidla. Zdůraznil, že na dotaci není právní nárok a že žadatel nemůže legitimně očekávat podporu jím předloženého projektu. I kdyby soud tento názor nesdílel, poukázal žalovaný na to, že v takovém případě by nebyl v soudním sporu pasivně legitimován, neboť nejde o konečné rozhodnutí ve věci. Žalobce totiž podal proti postupu žalovaného stížnost, která byla projednána přezkumnou komisí Ministerstva zemědělství a výsledek tohoto přezkumného řízení byl žalobci sdělen dopisem ze dne 24. 5. 2013 č.j. 20887/2013-MZE-14113, sp. zn. 26RP11254/2013-14113.

Soud nemůže s názorem žalovaného, že jeho činnost v daném případě není správním řízením, souhlasit, a to z důvodů uvedených již shora, především pro rozpor s výslovným ustanovením § 13a zákona o Státním zemědělském intervenčním fondu. Skutečnost, že na poskytnutí dotace není právní nárok, rovněž není v této souvislosti nijak významná (k tomu viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č.j. 6 A 25/2002-42, podle kterého *to, zda je rozhodnutí založeno na volné úvaze či nikoliv, má význam z hlediska rozsahu přezkumu, a nikoliv z pohledu žalobní legitimace. Žalobní legitimace musí být dána i pro případy přezkumu rozhodnutí založených na volném správním uvážení, neboť jinak by soud vůbec nemohl přezkoumat jeho použití ani z těch hledisek, které mu předepisuje § 78 odst. 1 věta druhá s. ř. s. Proti tomuto závěru nelze argumentovat ani tím, že v některých případech je správní uvážení absolutní, a nemá tedy meze, které by vůbec mohly být překročeny.*)

Sdělení Ministerstva zemědělství ze dne 24. 5. 2013 čj. 20887/2013-MZE-14113, kterým byl žalobce vyrozuměn o výsledku projednání jeho stížnosti proti vyřazení projektu z administrace, nelze považovat za řádné rozhodnutí o opravném prostředku. Předně je nutno vidět, že nejde o samotné rozhodnutí o stížnosti, ale pouze o vyrozumění o tom, jak stížnost posoudila „Přezkumná komise Ministerstva zemědělství“ a jde tedy o jakési „sdělení o obsahu rozhodnutí“. Postavení a charakter zmíněné Přezkumné komise Ministerstva zemědělství rovněž není jasný, jde o orgán, který nebyl žádným zákonem zřízen a jeho existence je opět založena toliko Pravidly. V každém případě ovšem nejde o orgán, který je k rozhodování o odvolání dle zákona příslušný. Zmíněné sdělení přitom po formální ani obsahové stránce nelze považovat za rozhodnutí o odvolání.

Soud dospěl k závěru, že ani za této situace nejsou důvody pro to, aby žalobu odmítl jako předčasnou (a nepostupoval věc Ministerstvu zemědělství). Ani shora uvedené sdělení Ministerstva zemědělství totiž nic nemění na závěru soudu o tom, že proti žalobou napadenému rozhodnutí bylo přípustné podat odvolání a žalobce o této možnosti nebyl poučen. Podal-li žalobce souběžně s žalobou ještě další podání (nikoli však odvolání), jímž se neúspěšně snažil zvrátit rozhodnutí napadené žalobou (a o kterém nebylo vydáno řádné rozhodnutí jako o podaném odvolání), nelze tuto situaci klást žalobci k tíži, neboť opačný přístup by mohl znamenat např. to, že by žalobcův opravný prostředek nebyl posouzen jako včasný.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta 1 s.ř.s.

Jelikož byla žaloba odmítnuta, soud dle § 10 odst. 1 zák. č. 549/1991 Sb. vrátil žalobci soudní poplatek zaplacený za návrh na vydání předběžného opatření. Soud žádá žalobce, aby do 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil číslo účtu, na který mu lze vrátit soudní poplatek.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. června 2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu